

شهید رئیسی چکیده عمیق‌ترین لایه‌های هویتی ایران است

رئیس‌ی عزیز «منتخب مردم» بود. نه فقط از آن جهت که ۱۸ میلیون رأی داشت. نه فقط از آن جهت که دیدیم، محبت این سید عزیز و دوست داشتنی، حتی در دل متفاوت‌ها جا داشت.

به گزارش سایت خبری پرسون، سینا اکبری منفرد در یادداشتی نوشت: ساده اندیشی است اگر از حادثه شهادت هشتمین رئیس‌جمهور منتخب ملت ایران، شهید آیت الله سید ابراهیم رئیسی همچون شهادت سایر شهدا عبور نمائیم و به دلالت‌ها و ابعاد عمیق آن نپردازیم. اگرچه او نیز همچون سایر شهدا، سرباز خالص ولایت و صاحب سجایای اخلاقی بسیاری در بالاترین مرتبه تحقق و عینیت بود، شهادت رجایی گونه او را برای ما ویژه می‌سازد، این است که او منتخب مردم بود.

اما منتخب مردم بودن او چه دلالتی در فهم امروز ایران برای ما دارد؟

«یک کشور ۳۰۰ میلیونی، سیصد و خورده‌ای میلیون، خودشان را می‌کشند، یک رئیس‌جمهور سر کار می‌آورند مثل ترامپ، همه دنیا او را دیوانه دانستند؛ بعد ساقط می‌شود و یکی می‌آید مثل این»؛ این دلیل انحطاط یک ملت است. این‌ها بیانات رهبر انقلاب در تحلیل نشانه‌های افول آمریکاست. دلالتی بر افول نوع خاصی از انسان و جامعه. پدیده‌ای که در ۴۰۰ سال اخیر ظهور یافته، به مرور اوج گرفته امروز حرکت او در شیب سقوط سرعت گرفته است. انتخاب آنها، دلالتی بر به بند کشیده شدن اراده جمعی آنهاست و نشان قطعی از مسیر رو به پایان آنها دارد.

اما قصه ملت ایران، قصه متفاوتی است. در نگاه بنیانگذاران انقلاب اسلامی، اراده جمعی ملت ایران تا جایی که رها از سلطه طاغوت باشد، در این مهم‌ترین انتخاب، خطا نمی‌کند، همانطور که حضرت امام رحمت الله علیه فرمودند: «قهرأً مردم وقتی آزاد هستند یک نفر صالح را انتخاب می‌کنند و آرای عمومی نمی‌شود خطا بکند. یک وقتی که می‌خواهد یک کاری بکند اشتباه می‌کند، یک وقت یک مملکت ۳۰ میلیونی نمی‌شود اشتباه بکند». اگر جایی نیز دچار لغزش عمومی در انتخاب شده‌اند، آنجا بوده است که پایشان در پایبندی به آرمان اصیل آزادی مطلق از ولایت طاغوت لغزیده است؛ ایشان معتقدند که در جامعه اسلامی اگر منتخب مردم دست از پر خطا گذاشت، همان ملتی که او را به صدر آورده بودند، برو پایین خواهند کشید و این مکانیزم ویژه‌ای است که «گزینش مردمی» را با «معیارهای اسلامی» هم‌تراز می‌کند.

رئیس‌ی عزیز «منتخب مردم» بود. نه فقط از آن جهت که ۱۸ میلیون رأی داشت. نه فقط از آن جهت که دیدیم، محبت این سید عزیز و دوست داشتنی، حتی در دل متفاوت‌ها جا داشت. نه فقط برای جمعیتی که زیر تابوت او، غوغایی در شهر به پا کرد. همه این‌ها به کنار؛ حتی آن پیرمرد پیرزن روستایی که دیروز نمی‌دانست صندوق رأی چیست و چه ربط به اثری به زندگی درویشی دارد، وقتی دید «آقای رئیس» به روستای او هم آمده و او هم برای آقای رئیس، جزئی از این جمهور به حساب می‌آید، همدلی خود را در استقبال از «آقای رئیس» به نذر کمترین داشته‌هایش به رخ کشید. او حتی منتخب آنها بود. نباید از کنار این‌ها به سادگی گذشت.

رئیس‌ی عزیز، چکیده و عصاره عمیق‌ترین لایه‌های هویتی مردم ایران است. خون ابراهیم، «رَجَعُوا إِلَ أَنْفُسِهِمْ» ملت ایران بود. آنچه سابقاً پای تابوت شهید سلیمانی عزیز دیده‌ایم اما «یک عده‌ای سعی می‌کنند این یوم الله‌های حساس این روزها را به دست فراموشی بسپارند» این ایام الله به تعبیر رهبر انقلاب، «باطن» مردم ایران را نشان می‌دهد. امتی که چکیده و عصاره اراده او، بهترین گواه و هویت اوست. «وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا» ملتی که عصاره انتخاب او، قله‌ی جمع جهاد روز و معنویت شب است. ملتی که چکیده انتخاب او، قله‌ی جمع سلیقه‌های متکثر با حفظ اصول واحد است. ملتی که چکیده اراده او، کف میدان مدیریت اما در قله معنویت است. ملتی که عصاره او شهید و شهادت است. ملتی که منتخب او، انتخاب خدا شد. این ملت «جمهور شهید» است و بهترین گواه بر این مطلب، شهید جمهور، رئیس‌ی عزیز.